

Tina Haldorsson

Målningar

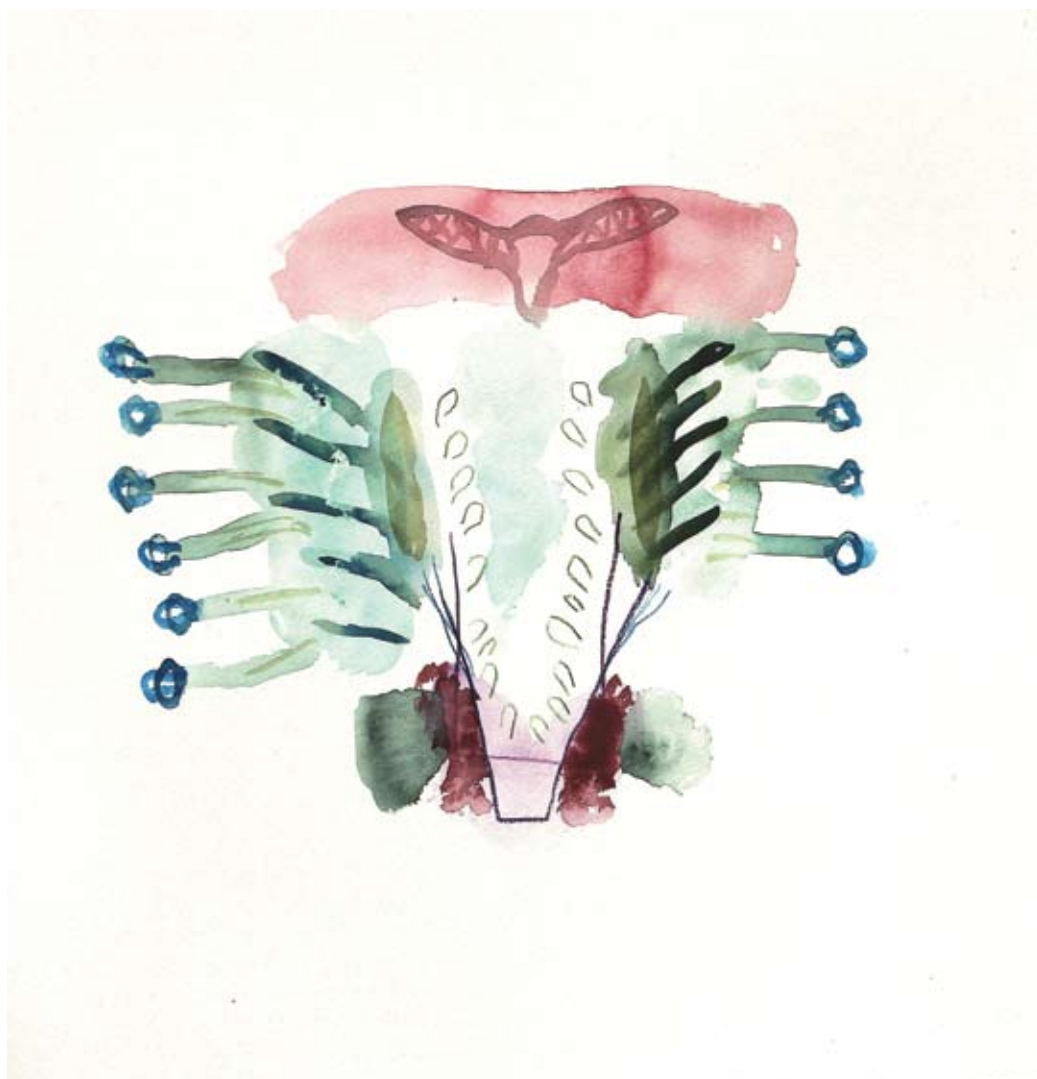

Samtal i ateljén, möte med Tina Haldorsson

– Det fria och ostörda mötet med mina bilder är det viktiga. Det ska komma först. Därför vill jag ha texten sist i min katalog.

Att hennes bilder ska tala med sitt eget öppna språk är helt centralt för Tina Haldorsson. Hon ger inte sig själv direktiv eller instruktioner när hon målar. Därför vill hon också att betraktarens första möte med bilderna ska vara förbehållslöst och helt fritt. Inga titlar. Inga programförklaringar. Varken vägledande statements eller styrande one-liners. Den fria kommunikationen ser jag själv som det avgörande i mötet med konsten. Alltför många konstverk idag är som buktalardockor som blir stumma när man inte lägger ord i deras mun. Tina Haldorssons konstnärsattityd känns därför både rimlig och sympatisk.

– Jag vill inte behöva begripa eller beskriva själv. Beträktaren ska slippa mig annat än i målningarna. Skulle jag formulera mina bevekelsegrunder skulle jag förlora min konstnärliga frihet. Skapandet är min frihet så jag vill inte analysera sönder den.

Det är en avgörande skillnad mellan en känsla och dess konstnärliga uttryck. Det är ju konstverket som betraktaren möter och inte konstnären.

– Jag vill inte styra eller dirigera, vare sig tillkomsten eller tillägnelsen. Min känsla finns i målningen. Både tillkomsten och tillägnelsen ska vara så fria och ostyrdade som möjligt.

Friheten igen. En känsla måste ges full frihet för att bli sann. Den är något som på sitt sätt vill bli sagt. Men orden vill inte. Kan inte. Det ligger ju i ordens natur att förenkla, kategorisera och därmed schablonisera. Och de viktiga känslorna är schablonernas motsatser. De nöjer sig inte med att bli ett ungefär. Ordens sätt att peka med hela handen blir för grovt och fyrkantigt och pekar därför fel. Då erbjuder måleriet en annan väg. Mera direkt. Rakt på. Ända in. Måleriet kan ta vid där orden inte mäktar att ta sig fram; över, under, vid sidan av, bakom och mellan raderna. Det blir en rakare, friare och rikare kommunikation.

– Måleriet är ett starkt behov. Det är mitt rum att vara helt fri i. Jag jobbar med målningen tills den känns rätt.

Men jag behöver inte veta hur eller varför. Måleriet har kraft och ger mig kraft. Jag är en känslomänniska som inte vill vara lagom i min konst.

Och så är det ju. I konsten är lagom alltid sämst. Hon arbetar intuitivt, men inte trevande. Hon har ingen föreställning om vad det ska bli när hon börjar måla. Måleriet är en process med sin egen logik. Målningarna växer fram på ett organiskt sätt. På ett spontant sätt skapar hon en öppen bildvärld där allt kan hända.

– Jag börjar måla. Spontant i början. Sen växer saker fram. Det ena ger det andra. Finns det en tanke följer jag den. Jag målar det jag har behov av. Och upptäcker de former jag behöver. Färgerna kommer.

Hon rullar ut duk på hela golvet. Grundar och målar med olja.

– Olja har en lyster och organisk känsla som jag gillar.

Hon tittar inte på något. Har inga förlagor. Målar aldrig av.

– Jag har inget behov av det. Det som händer i måleriprocessen är tillräckligt intressant. Jag vet inte vad bilderna föreställer, men ibland kan jag känna igen föremål ändå.

– Jag tar tillvara alla trasiga saker. Jag tänker att kanske kommer jag att kunna använda dem någon gång. Kanske är det de som återkommer ibland.

Så är det i hennes bilder. Fragment och trasiga former dyker upp och får ett nytt liv, en annan betydelse i bilderna.

Tittar man på delarna är det organiska former, delar man associerar till naturen. Man ser svävande former i ett obestämt rum. Visst kan jag se ett spel mellan "manliga" och "kvinnliga" former. Det intrycket förstärks av den sensuella färgskalan. Det känns naturnära och naturligt utan att vara naturligt.

– Färgerna och formerna är ett språk som är sig själva nog. De behöver inte översättas eller tolkas.

– Det finns väl egentligen inget direkt föreställande eller igenkännbart i mina bilder. Ibland tycker jag mig känna igen ett föremål, ibland tycker sig en betraktare se samma sak som något annat. Man kan ana föremål och verklighetsfragment, men inte identifiera dem. Det handlar om delarna som helhet, eller helhetens delar.

Målningarna liknar sig själva som en blomma liknar en blomma.

– Men liknar det också något annat, så var så god!

Bilderna har naturens taktila intimitet. När vi ser kan man säga att ögat rör vid objekten. Vid den visuella beröringen ger sig sensuella erfarenheter till känna liksom minnen av behagliga eller svåra känslor erfarenheter.

Just de där aningarna retar kreativiteten. Beträktarsättet blir aktivt. Blicken söker nyfikenheten över bildytan. Men varken öga eller sinne har mycket nytta av gamla kunskaper. För det handlar om att skapa, inte återskapa. Ge snarare än återge.

Många betraktare säger sig uppleva en ordlös glädje, en positiv kraft i bilderna.

– Kanske är jag en uppfinnare av hittills osedda lyckopiller, skrattar hon. Måleriet handlar om det som är viktigt i mitt liv. Men också det som är svårt. Och det ger de där viktiga extra dimensionerna både till konsten och livet.

Den fria och associativa metoden gör att hennes bilder blir sensitiva collage. Den målade collage-tekniken underlättar kombinationer av disparata bildelement. Hon skapar inga rumsligheter. Ändå sker det koloristiska skeendet i två plan. Ett bakom, där ett lapptäcke av färger bildar fonden. Och så "figurerna" i förgrunden. Kanske är det mer att vi vill associera till föremål än att de är avbildningar. Likheten är kanske tillfällig, men det gör den inte mindre påtaglig. Man tänker på surrealisternas automatism. Det som ska fram ska fram. Varav sinnet är fullt talar palett och pensel. Man kan se hennes konst som ett slags psykologiska dagböcker.

– Någonstans kommer väl bilderna ifrån. Och eftersom jag inte vet varifrån så är det väl från det undermedvetna.

Det är inte konsthistoria eller annan konst som ger hennes bilder näring. Det är alltid det egna livet och dess stämningar som startar hennes konstnärliga processer.

Färgen är central och helt avgörande för uttrycket. Och då handlar det om kolorism i många olika bemärkelser. Dels om färgen som bärare av översättbara meningar bortom alla motiv. Men också om färgen som ett språk. Det handlar dessutom om att frigöra färgens energier och de känslor den kan bära och de som skapas när färgerna möts och nyanserna spelar

– Färgen är huvuddelen av uttrycket. Jag har arbetat mycket med ljusa färger. Mest klara. Jag blandar de klara med varandra. Jag använder inte jordfärger så ofta. Använder mycket rött och rosa. Rött är min powerfärg. Rött ger mig kraft och därför använder jag den ofta.

– Jag är en färgentusiast. Jag har med alla färger när jag arbetar. Ibland blir det för mycket. Då får jag rensa och städa upp. Bara det viktigaste ska vara kvar. Jag försöker begränsa mig, ändå är nästan alla färger med. För det händer ju så mycket i färgmötena. Spänningar och lugn uppstår på olika sätt. Jag tänker inte på det under arbetets gång men jag ser det efteråt.

Hon jobbar också med akvareller. De har ett ödsligare uttryck än målningarna. En sprödare ton. På ett sätt är de ett slags surrealistiska collage. Det vita papperet skapar gränser mellan formerna som markerar utsatthet och ensamhet. Tonen är ömtåligare än i målningarna. Fragmenten känns ensamma, utan kontakt. Ibland med skira slöjformer. Allt sker i ytplanet, men ibland uppstår ett perspektiv och djup i bilderna ändå. Liksom i målningarna arbetar hon med slutna former, men öppna helheter.

Det finns en lätthet i hennes bilder som på något märkligt sätt känns på en gång både jordnära och eteriskt. Ofta har man en känsla av att formerna svävar. Men man uppfattar det alltid som en uppåtgående rörelse. En association är tanken i meditationen när impulser lösgör sig från det undermedvetna och sakta stiger uppåt i medvetandenivåerna. Och det finns ett drag av just dröjande och meditation i bilderna. Inte

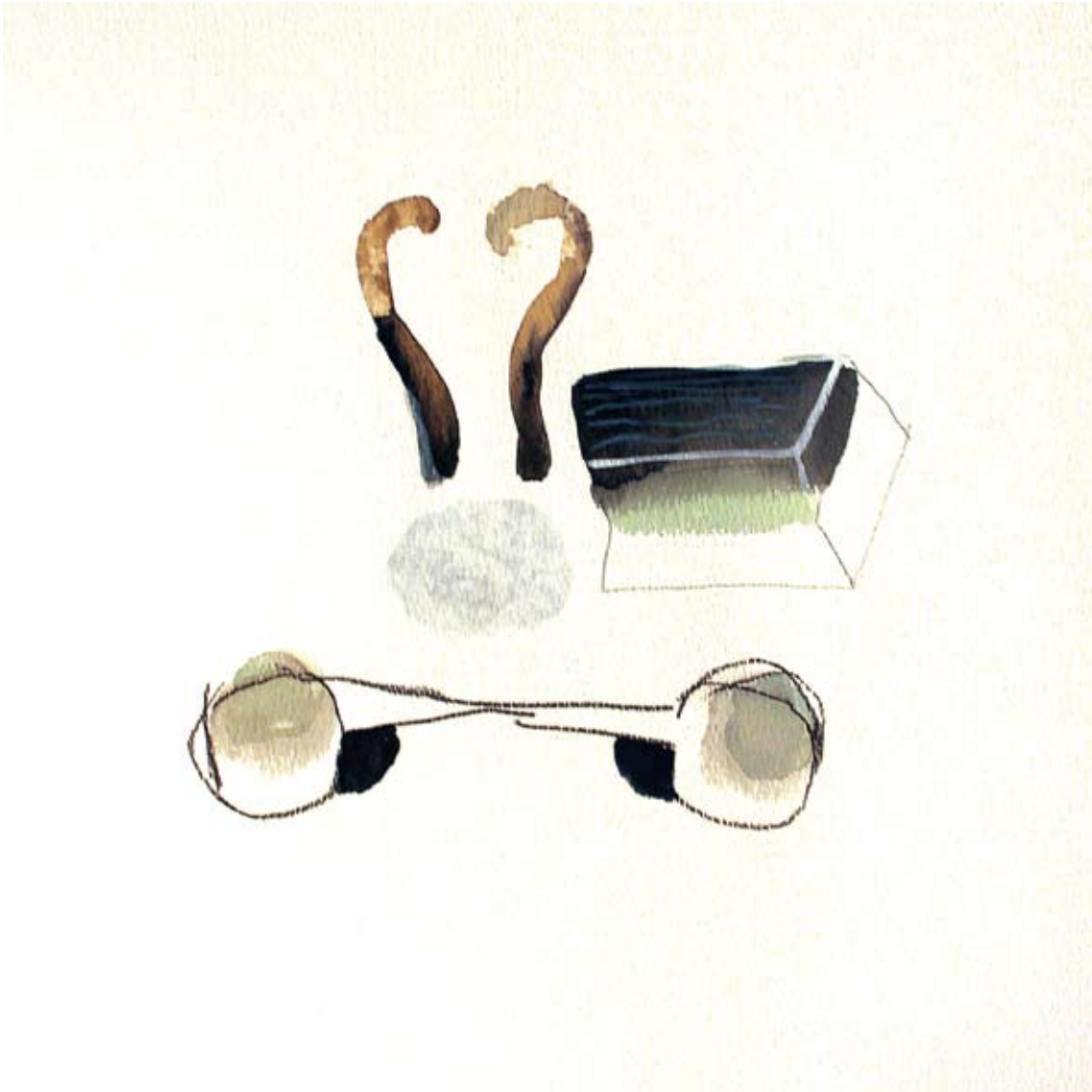
stillhet. Men snarare rastlöshet än oro. Ett begrepp som rastlös kolorism tycker jag klär hennes bilder. Jag uppfattar Tina Haldorssons bilder som poetiska, på det sätt Ezra Pound formulerat det: "En bild är något som ögonblickligt förmedlar tankar och känslor. Bara sådana bilder, sådan poesi, kan ge oss känslan av plötslig frigörelse: känslan av frihet från gränser i tid och rum; denna känsla av plötslig växt som vi upplever i närvaron av stor konst."

Relationer och interaktion mellan färger, former och känslor tycks centrala i hennes konst. De ger en rik grogrund för tolkningar och analyser. Ändå gör de öppna bilderna samtidigt ett motstånd. Det ser jag mer som tillbakadragenhet, eller snarare integritet, än slutenhet. Hennes bilder hålls samman av en homogen stämning, inte av koncept eller intellektuella konstruktioner. Stämning och atmosfär är nyckelord här. Mångtydigheten och nyanserna både lockar och förvirrar. Men det ökar lusten till kontakt med verken.

En strof av Wislawa Szymborska får sammanfatta känslan inför Tina Haldorssons känsliga och poetiska färg - och formbyggen:

Poesi -
fast vad är poesi för nånting
Månget vingligt svar
har getts på den frågan.
Och jag vet inte och vet inte och håller mig i det,
Som i ett räddande räcke

Österäng
Bo Borg
Konstvetare, kritiker, medlem av AICA

CV Tina Haldorsson

Född 1970 bor och arbetar i Göteborg

Studier

KV Konstskola 96 - 97

Angereds Ateljén (GBG:s Universitet och Folkuniversitetet) 02 -03

Utställningar

Separatutställningar

Galleri J Falkenberg 2011

Galleri Lucifer Skövde 2009

Galleri J Falkenberg 2008

Konstnärshuset Kungsbacka 2006

Göteborgs konstförening Lilla galleriet 2005

Stensalen KKV Gerlesborg 2005

Folketshus Varberg 2005

Samlingsutställningar

Galleri Olsson Uddenberg Göteborg 2008, 2009, 2010

Röda Sten Dans of vision Göteborg 2009

Röda Sten Konstrundan i Majorna 2009, 2010

Bohusgalleriet Teckningsutställning 2008

Landskrona Konsthall Teckningstriennial 2007

Göteborgs konstförening 2005, 2006

Galleri Thomassen Göteborg 2004, 2006

Frölunda Kulturhus "Rum för fyra" 2005

Vänersborgs Konsthall 2005

Galleri Bacchus Borås 2004

Stensalen KKV Gerlesborg 2004

Representerad

Skövde Konstmuseum

Västra Götalandsregionen

Göteborgs Kulturnämnd

Hallands Landsting

Falkenbergs Kommun

Härryda Kommun

Utsmyckningsuppdrag

Skulpturgrupp Mystens förskola Landvetter, Härryda Kommun 2009

Material

Blandteknik, blyerts, kol, tusch, oljepastell, torrpastell, akryl och akvarell. Målningar olja på duk.

Medlem i KRO, KKV Göteborg och KKV Bohuslän

Layout/Foto: Dark Bread Design www.darkbread.nu

ISBN: 978-91-633-8091-4

Copyright: © Tina Haldorsson 2011 www.haldorsson.com

Upplaga: 1000 ex

Tryck: Zetterqvist Tryckeri, Göteborg

